

دانشگاه بوعلی سینا

تاریخ: ۱۳۹۰/۴/۸

شماره: ۱۱/۱۱۲۸

بسم الله الرحمن الرحيم

جهاد اقتصادی، تلاش علمی، توسعه ورزش دومین همایش ملی تخصصی بیومکانیک و فناوری ورزشی

وزارت علوم، تحقیقات و فناوری
پژوهشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی

گواهی مشارکت علمی

سرکار خانم مهناز مرزوی اصفهانی

بدین وسیله گواهی می شود مقاله شما در «دومین همایش ملی تخصصی بیومکانیک و فناوری ورزشی»
که ۲ و ۸ تیرماه ۱۳۹۰ در دانشگاه بوعلی سینا همدان برگزار گردید، به صورت **سخنرانی** ارائه گردید.

عنوان مقاله: یک برنامه ورزشی ویژه برای کمردرد مزمن بدون علامت خاص

همکاران: دکتر نادر فرهیپور

دکتر مهدی طالب پور
رئیس پژوهشکده و همایش

وزارت علوم، تحقیقات و فناوری
پژوهشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی

جهاز اقتصاد کر
تلش علمی
توسعه ورزش

خلاصه مقالات

دومین همایش ملی تخصصی
بیومکانیک و فناوری ورزشی

دانشگاه بولی سینا - ۷ و ۸ تیرماه ۱۳۹۰

فهرست

ب

- ♦ روش شناسی لازم برای محاسبه کشش تاندون در مطالعات انسانی ۲۶
- ♦ علی شریف نژاد، ادامانتیوس آرامهاتسیس
ارتباط برشی پارامترهای آنتروپومتری با وضعیت تنه بانوان تیم ملی درآگون بت قایقرانی ۳۰
- ♦ مدیحه پوربهزادی، دکتر حیدر صادقی
بررسی ویژگی‌های سرعت و پارامترهای دینامیکی استارت دوی سرعت در دوندگان ۳۲
- ♦ نوجوان حرفه‌ای و تأثیر برشی از پارامترهای آنتروپومتریکی بر روی آن ۳۴
- ♦ دکتر سعید ایل بیگی، بارت ون گلو
یک برنامه ورزشی ویژه برای کمردرد مزمن بدون علامت خاص ۳۵
- ♦ مهناز مردوی اصفهانی؛ دکتر نادر فرهپور
بررسی تغییرات نوسانات پوسچری در ماههای مختلف بارداری ۳۸
- ♦ محبوبه عالم زاده؛ دکتر نادر فرهپور
اثر کفی طبی روی فعالیت الکترومویوگرافی عضلات انتخابی ساق هنگام راه‌رفتن در افراد با پای پرونیت ۴۱
- ♦ سعدالله عزیزپور، دکتر مهرداد عنبریان
تأثیر ساختار پا و اطلاعات حس عمیق عضلات در کنترل پاسچرایستا و پویای ورزشکاران با ناپایداری مزمن مچ پا ۴۳
- ♦ سید حسین حسینی مهر، دکتر علی اصغر نورسته
اثر مقابل عامل پوسچر و تمرینات تخصصی وزنه بارداری بر هم انقباضی عضلات تنه هنگام وظیفه بلند کردن پار ۴۵
- ♦ داود نقش پور، دکتر نادر فرهپور، دکتر هومان نیک مهر، دکتر گرد رایرسون، شیما خلیلی، مهدی گودینی
استعدادیابی در ورزش تکواندوی بانوان از منظر برشی ویژگی‌های بیومکانیکی ۴۸
- ♦ الهام شکراللهی اردکانی، دکتر حیدر صادقی
تجزیه و تحلیل عملکرد تعادل دینامیکی باستانی کاران، ژیمناستها، ورزشکاران همگانی و افراد عادی هنگام اعمال یک شتاب ناگهانی در سطح اتکا ۵۱
- ♦ یاسین حسینی، دکتر نادر فرهپور، دکتر میرحسین ذوق‌لیان، دکتر پاول آلار، تیمور جعفر نژاد، سیاوش فتحی
مقایسه فعالیت الکترومویوگرافی (EMG) عضلات کمریند شانه‌ای افراد دارای شانه ۵۳
- ♦ دنیا رحمانی، دکتر نادر فرهپور، دکتر فرید بحرپیما، امیر حیاتی
نمایت‌قارن و افراد دارای شانه متقارن هنگام آبدکشن فعل ۵۵
- ♦ مواجهه با آشفتگی پوسچر و مقایسه آن با افراد سالم ۵۷
- ♦ صفورا قاسی، دکتر نادر فرهپور، دکتر محمد صادق صبا
بررسی اثر اغتشاش درمانی بر نیروی عکس العمل زمین و عملکرد بیماران دارای ضایعه ۵۹
- ♦ فقدان لیگامنٹ صلیبی قدامی زانو ۶۱
- ♦ نرجس فیض آبادی، دکتر علی اشرف جمشیدی، دکتر محمدمعلی سنجری

یک برنامه ورزشی ویژه برای کمردرد مزمن بدون علامت خاص

مهناظمروی اصفهانی^۱؛ دکتر نادر فرهیور^۲

۱. مریبی دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد؛ ۲. دانشیار دانشگاه بوعالی سینا همدان

مقدمه: ورزش درمانی، به طور گسترده، به عنوان یک درمان محافظه کارانه برای کمردرد به کار گرفته شده است. مطالعات منظم، نشان داده اند که ورزش درمانی برای کمردرد مزمن و نه کمردرد حاد مؤثر است. در طی پنج سال گذشته، مطالعات زیادی در رابطه با کمردرد مزمن منتشر گردیده است. بیشتر بررسی ها نتیجه داده است که ورزش در پیشگیری از کمردرد در بین بزرگسالان به ویژه در سن کاری و مکان های کاری مؤثر است. اما هیچ توافق نظری در مورد این شواهد وجود ندارد(۱). بعضی از بازنگری ها، نتیجه داده اند که بیشتر مطالعات، کیفیت بالا و سوگیری پایینی داشته اند(۲)؛ در حالیکه دیگران به این نتیجه رسیده اند که در بیشتر مطالعات محدودیت های متعدد و خطر بالایی از سوگیری ها وجود دارد(۳). در نتیجه، اگر چه ورزش به طور وسیعی در مکان های کاری برای پیشگیری از کمردرد استفاده می شود، ولی هنوز شواهد پایدار و قانع کننده ای وجود ندارد. در مطالعات آینده، بایستی به انواع خاص و مقدار معین ورزش برای جمعیت های خاص مبتلا به کمردرد تمرکز نمود(۱). هدف از این مطالعه، ارائه یک برنامه ورزشی خاص برای بیماران مبتلا به کمردرد مزمن بدون ویژگی بود.

روش شناسی: تعداد ۱۶ زن مبتلا به کمردرد مزمن بدون علامت خاص و شرکت کننده در برنامه ورزشی و تعداد ۳۰ زن سالم با میانگین سن، قد و وزن مشابه به طور داوطلبانه در این تحقیق شرکت نمودند. از پرسشنامه کیوبک برای ارزیابی شدت درد، از دستگاه تعادل سنج الکترونیکی (BIODEX) برای اندازه گیری تعادل دینامیکی، از آزمون های سورنسن و اسکات به ترتیب برای ارزیابی استقامت عضلات خلفی تن و عضلات اندام تحتانی استفاده شد. بیماران در یک برنامه تمرینی ویژه (پیاده روی، تمرینات هوایی، تعادلی و تمرینات ویژه کمر) به مدت سه ماه و سه جلسه در هفته شرکت نمودند. متغیرها، قبل و بعد از تمرین اندازه گیری شدند. از روش های آماری Wilcoxon (شدت درد)، t وابسته و مستقل (قبل و بعد از تمرین و آزمون-های استقامتی) و ANOVA (تعادل) استفاده شد ($P < 0.05$).

یافته ها: میانگین میزان درد کمر در قبل از تمرین $11/1 \pm 41/5$ و در بعد از تمرین به $17/3 \pm 9/6$ رسید که 58% کاهش درد را نشان می دهد. مطابق با جدول فوق، میزان شاخص

کل انحرافات و نوسانات پوسچری بیماران در قبل از تمرین در وضعیت ایستاده روی دو پا (چشم باز، بدون کفش) بترتیب $2/5$ و 4 برابر بیشتر از افراد سالم بود ($P<0.0001$) که این نشان دهنده آسیب به سیستم تعادلی بیماران مبتلا به کمردرد است. پس از تمرین، کاهش معنی‌داری در این متغیرها مشاهده می‌شود که نشان دهنده بهبود عملکرد تعادلی این بیماران بوده است. مدت زمان نگهداری آزمون سورنسن در گروه بیماران، 2 برابر کمتر از گروه شاهد بوده که در بعد از تمرین توانسته‌اند مشابه گروه سالم عمل نمایند. در آزمون اسکات، میزان عملکرد بیماران $2/6$ برابر کمتر از افراد سالم بوده که نشان دهنده ضعف در عضلات اندام تحتانی این بیماران است. پس از تمرین، میزان استقامت عضلانی دو برابر شد که این اختلاف، معنی‌دار بود ($P<0.0001$).

جدول ۱- میانگین و انحراف معیار عملکرد بیماران در قبل و بعد از تمرین با گروه سالم

آزمون ها	متغیرها	شاهد	تجربی قبل از تمرین	تجربی بعد از تمرین
تعادل دینامیکی	انحرافات COG	$0/2 \pm 1/33$	$3/3 \pm 0/24$	$0/14 \pm 0/95$
	نوسانات بدن	$0/1 \pm 0/3$	$1/2 \pm 0/1$	$0/25 \pm 0/07$
آزمون های استقامتی	سورنسن	$154/0 \pm 70/4$	$74/6 \pm 47/4$	$150/8 \pm 80/8$
	اسکات	$129/6 \pm 83/6$	$21/9 \pm 48/1$	$45/8 \pm 85/38$

بحث و نتیجه گیری: در این تحقیق، اثر یک برنامه ورزشی ویژه بر تعادل و استقامت عضلاتی بیماران مبتلا به کمردرد مزمن بدون علامت خاص، بررسی شد. نتایج نشان داد که بیماری کمردرد با کاهش استقامت عضلاتی و تعادل دینامیکی همراه است. زیرا درد باعث کاهش اطلاعات ارسالی از طریق اعصاب وابران به عضلات می‌شود. این کاهش اطلاعات باعث ضعف عضلات و افزایش نوسانات و انحرافات پوسچری بیماران مبتلا به کمردرد می‌شود. تمرينات ورزشی که شامل تمرينات کششی، استقامتی، قدرتی و تعادلی می‌باشد باعث کاهش درد و نهایتاً بهبود عملکرد عضلاتی و در نتیجه بهبود تعادل بیماران مبتلا به کمردرد مزمن بدون علامت خاص می‌شود. به نظر می‌رسد تمرينات ورزشی برای بهبود کمردرد مزمن مؤثر است؛ ولی زیرگروههای بیماران مبتلا به کمردرد مزمن، به طور متفاوتی به انواع مختلف تمرينات ورزشی پاسخ می‌دهند. در نتیجه بیماران بایستی در مورد نوع تمرينات ورزشی انتخابی با کمک فیزیوتراپیست‌ها تصمیم‌گیری نهایی را انجام دهند.

منابع:

1. Middelkoop MV, Rubinstein SM, Verhagen AP, et.al. Exercise therapy for chronic nonspecific low-back pain. Best Practice & Research. Clinical Rheumatology 2010;24:193–204
2. Bigos SJ, Holland J, Holland C, et.al. High-quality controlled trials on preventing episodes of back problems: systematic literature review in working-age adults. Spine J 2009;9(2):147–68.
3. Bell JA, Burnett A. Exercise for the primary, secondary and tertiary prevention of low back pain in the workplace: a systematic review. J Occup Rehabil 2009;19(1):8–24.